

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-05-31
Besvaras senast
2016-06-20

Till statsrådet Sven-Erik Bucht (S)

2015/16:697 Kemikalieinspektionens agerande – ett hårt slag mot lökodling och odling av våroljeväxter

Jag frågade landsbygdsministern i en IP-debatt nyligen om regeringen avsåg att agera när Kemikalieinspektionens fyrkantiga och EU-unika agerande först har minskat svensk odling av våroljeväxter med 90 procent och nu riskerar att driva svensk lökodling till nedläggning. Orsaken är att endast Sverige tillämpar EU-gemensamma riktlinjer om att förbjuda kemiska bekämpningsmedel på ett sätt som omöjliggör en marknadsmässig odling.

EU har världens mest ambitiösa kemikalielagstiftning. Syftet med EU:s kemikalielagstiftning är att skydda människors hälsa och miljön och att förebygga handelshinder. Ändringar i regelverk som innebär att ömsesidigt erkännande ska användas som huvudprincip i alla medlemsländer. Därför bör inte svenska myndigheter agera efter egna principer och förbjuda växtskyddsmedel som andra länder sedan fortsätter att använda sig av. Det leder endast till att produktionen av lök flyttas till ett annat EU-land och att Sverige importerar lök som producerats med de medel som förbjudits nationellt.

Naturligtvis ska Sverige driva på för att EU, och Sverige, har en sträng prövning av vilka bekämpningsmedel som är tillåtna. Men vad vinner miljön i Europa på om Sverige, som använder kemiska bekämpningsmedel försiktigare än övriga EU-länder, fattar beslut som innebär att svensk odling läggs ned medan den fortgår i övriga EU med större bekämpningsmedelsinsatser än i Sverige samtidigt som Sverige importerar löken därifrån?

Naturligtvis går denna utveckling helt i strid med allt fagert tal om en kommande livsmedelsstrategi som påstås ska öka den svenska livsmedelsproduktionen, inte minska den.

Landsbygdsministern svarade att han och regeringen inte kan ingripa och ändra ett myndighetsbeslut. Det är ett oerhört passivt uttalande. Är det alltså svenska myndigheter som formar svensk jordbrukspolitik, och inte regeringen och riksdagen? Nej, myndigheterna är redskap för den fastlagda politiken.

Om myndigheternas beslut leder till att användningen av bekämpningsmedel i Europa ökar samtidigt som den mest miljövänliga odlingen i Sverige slås ut måste enligt min mening regeringen ingripa. Inte genom att gå in i ett enda,

eller några, myndighetsbeslut, där har landsbygdsministern rätt. Däremot både kan och har regeringen ansvaret att agera, genom att besluta om ändring i myndigheters instruktion i gällande förordningar.

Mitt förslag är att regeringen inför en portalparagraf i myndigheters miljöbeslut vad gäller jordbruket som säger att man utöver att beakta hur reglerna för det svenska jordbruket ska fastställas så att utvecklingen mot ett alltmer miljövänligt jordbruk fortsätter, så ska man i sina beslut också beakta hur övriga EU-länder agerar och inte fatta beslut som leder till att användningen av bekämpningsmedel ökar i andra EU-länder samtidigt som svensk livsmedelsproduktion slås ut.

Med anledning av detta vill jag ställa följande fråga till statsrådet Sven-Erik Bucht:

Är statsrådet beredd att skyndsamt agera så att myndigheternas instruktion kompletteras enligt mitt förslag, eller på något annat sätt som ger samma resultat?

.....
Staffan Danielsson (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors